

πρότασις εἰς ἃς ἂν αὐτὸν παρακαλῆι στερεῖται τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἀναγκάζει νὰ ζητήσωμεν αὐτὸ ἐν τῷ γάσματι. Νομίζω ὅτι ὀρθότερον συμπληροῦται ὁ στίχος διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ἰδίαι [παρτὶ τῷ δεομένῳ] χρεῖας παρεχόμενος, εἰς ἃς ἂν αὐτὸν παρακαλῆι] (ὁ δεόμενος) (1). Ἡ φράσις χρεῖας παρεχεσθαι τινὶ καὶ ἄνευ τινὸς ἐπιθέτου εὐρίσκεται πλειστάκις ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς μάλιστα τούτων τῶν χρόνων, τῶν μακεδονικῶν. Ἰδ. C. I. A. II, 312, στ. 15 καὶ 22. 317, στ. 16. 318, στ. 4. κ. ἄ. πλλχ.

Ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ συμπληρώσεως ἐπιγραφῶν ἐξ Ἑλευσίνος, δὲν εἶνε ἴσως ἄτοπον νὰ συμπληρώσωμεν καὶ ἄλλης τινὸς ἓνα στίχον καταλειφθέντα μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κολοβόν, παρ' οὐδενὸς δὲ ἄλλου συμπληρωθέντα ἐν ταύτῃ τῇ ἐφημερίδι, ἃν καὶ ἔμαχθον ὅτι καὶ ἄλλοι διείδον ὀρθῶς τὸ ἐλλεῖπον. Ἐν σελ. 70-74 τοῦ 1884 ἐξε-

δόθη ψήφισμα ὑπὲρ τινος Δαμασίου Διονυσίου Θεβαίου, τοῦ ὑποίου τὸ ἐπιτήδευμα εἶνε πρόδηλον ἐκ τῶν στίχ. 6 καὶ 12—ἦτο χοροδιδασκαλος—τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ὀρθῶς· ὁ δὲ στ. 11 κατελείφθη ἀτελής διὰ τὸ δυσανάγνωστον τῶν τελευταίων αὐτοῦ γραμμάτων. Καὶ πρὶν ἰδῆ τις τὸν λίθον, δύναται ἀσφαλῶς ἐκ τῶν συμφραζομένων, ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ γραμματικοί, νὰ εἰκάσῃ τὸ ἀληθές, συμπληρῶν ὡς ἐξῆς: παρασκευάσας τοῖς αὐτοῦ [τέλεσι] χοροὺς δύο, ὁ ἐ. ἰδίους αὐτοῦ ἀναλώμασι. Πρβλ. Δημοσθ. κ. Φιλίπ. Β', § 30. « Χερσόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει », Θουκ. Δ', 60, 2 « κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις », τ', 16, 3 « τοῖς ἰδίους τέλεσι ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1885.

I. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΔΕΛΦΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ.

(Ἐφ. Ἀρχ. 1883, σελ. 161.)

Δὲν εἶναι περιττόν, νομίζω, νὰ δημοσιεύσω ἐν-

..... πρεσβε]υτῶν ἐξαποσταλέντων[ν
 ποτὶ τὸ κ]οιρῶ[ν τῶν τεχνι-
 τῶν τῶν ἐξ Ἴσθμοῦ καὶ Ν]εμέας Πολίτα τοῦ Ἀσάνδρου, Νικαρέτου
 τοῦ Ἀρ[τιχάρους, ο]υ τοῦ Πολεμά[ρχου ἐπι-
 τὰν ἐπαγγελίαν τῶν χ]ειμερινῶν Σωτηρίων, ὥστε καταγωνίζασθαι
 τῶι θε[ῶι ε]πιετη' συ
 τοῖς π]αρακαλειμένοις καὶ ἐξαπέστειλαν τοὺς ἀγωνι-
 ζομέ[νους τῶι θε]ῶι δωρεάν κτλ.

Πρὸ τοῦ ποτὶ ἐν τῷ Α^ο στίχῳ δύναται τις νὰ γράψῃ εἰς Θήβας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐκ Θεβῶν διδάσκει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Θήβαις συντελοῦντος θιάσου (Bull. de corr.

(1) Ἐμαθον παρὰ τοῦ κ. Μυλωνᾶ ὅτι ὁ κ. Εὐστρατιᾶδης προτείνει τὴν συμπλήρωσιν [ἐκάστῳ τῶν Ἑλευσινίων]. Ἰσως αὐτὸς εὔρε τὸ ὀρθότερον.

ταῦθα, πῶς φαίνονται μοι συμπληρωτέοι οἱ πρώτοι στίχοι τῆς περὶ τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων ἐπιγραφῆς, ἐπειδὴ τὸ ἀντίγραφόν μου περιέχει γράμματα τινὰ, ἃ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα πρώτῳ δημοσιευθέντι.

hell. IV, σελ. 335), κατ' ἐλάχιστον πολλῶ μᾶλλον περὶ τούτου, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν μέχρι νῦν γνωστῶν (πρβ. Foucart, Revue Arch. 1870-71, σελ. 107=Le Bas II, 116 a, καὶ Εὐστρατιᾶδην, Ἀρχ. Ἐφημερ. II περ., ἀρ. 443).

Ἀρ[τιχάρους] ἔγραψα ἐν τῷ Β^ο στίχῳ, διότι Νικαρέτος τις ὁ Ἀντιχάρους ἦτο σύγχρονος Πολίτα

